

Norskur politikari fríggjar til føroyingar og íslendingar

– Vi nordmenn har mye å takke både Færøyene og Island for og jeg håper dette vil kunne komme til uttrykk i et videre samarbeide og samhold, skriver Willy Brochs úr Haugesund i Noregi, ið er lokalpolitikari i Rogaland fylke

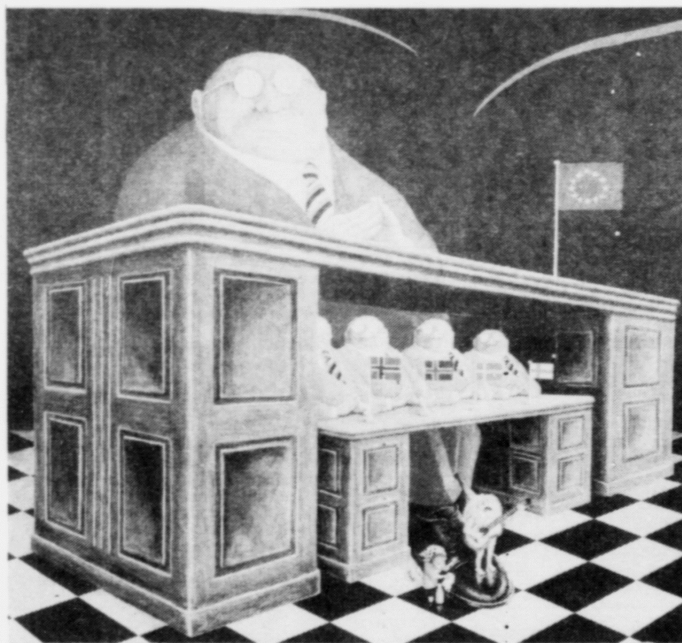
Sjá har de tre nordiske landene Finland, Sverige og Norge tatt sin endelige avgjørelse om hvilken tilknytning disse tre landene vil ha til EU de nærmeste årene. Finland og Sverige har sagt ja mens »annerledeslandet« Norge har sagt nei.

I forkant af folkeavstemningen i Norge har det norske folk vært hardt presset af ivrige aktører fra både ja- og nei siden, som i måneder har gjort sitt yreste for å overtale velgere fra den andre siden. Den siste tiden av valgkampen har vært siktet inn mot tvilerne for å vinne flest mulig velgere.

Man kan ikke godt si at debatten i Norge har vært saklig. Nei siden har vist til EU lovverket og tolket mulige negative konsekvenser av dette, mens ja siden har stått på barrikadene for å tilbakevise enhver påstand som løgn og skremselspropaganda. I hvilken grad nei sidens fortolkninger av EU sitt lovverk er ukorrekt er vanskelig å mene noe om. Det som er sikkert er at ja sidens skremsler har vært lettere å gjennomskue som panikkarte forsvartaler for Unionen. Ja siden har manglet saklighet i sin argumentasjon og allerede dagen etter at et neiflertall var en realitet ble ja sidens mest skremmende argumenter tilbakevist fra sentrale personer i Brussel som Jacques Delors, EU nederlandske utenriksminister og Helmut Kohl.

Funksjonærer i den norske stats forvaltning har også gått ut og kritisert regjeringen for å holde tilbake opplysninger om EU som folket naturlig burde fått del i før valget. Det er blitt drevet en sensur fra ja siden som ikke er et demokrati verdig. Etter uttalelser fra EU topper under en pressekonferanse i Brussel dagen etter det norske valget kom det opplysninger som styrker mistanken om at den norske regjering og forhandlingsdelegasjon har »bestilt« uttalelser i Brussel for bruk i ja sidens aggressive valgkamp.

Blant ja sidens mest brukte argumenter for et medlemskap kan nevnes noen: Dette er siste mulighet for Norge til å bli medlem av EU. I morgen blir døra stengt for all fremtid. Norge må være med å ta viktige

beslut der beslutninger om europeisk samarbeide blir tatt. Vi må inn i EU for å kunne påvirke i spørsmål som er viktige for Norge. Vi må bli medlem for å styrke demokratiet i EU. Sier Norge nei vil vi bli stående utenfor og være helt isolert fra omverdenen. Vi må med for å sikre freden i Europa. Vi må bli medlem for å trykke norske arbeidsplasser og få ned arbeidsløsheten. EU er et godt demorati, det er alle demokratiske medlemsnasjoner bevis på.

Allerede dagen etter at et norsk nei var et faktum kom følgende uttalelser fra Jacques Delors i Brussel: »Vi hadde helst sett at Norge ble medlemmer, men vi må respektere at folket har valgt og vi ønsker Norge velkommen så snart de finner ut av at de vil spke på nytt om medlemskap. Inntil da vil vi gjøre hva vi kan for å utvikle et godt samarbeide med Norge til beste for begge parter. Norge blir ikke isolert og alene. Norge har jo EØS-avtalen som sikrer Norge et godt og stort handelsmarked i EU, og de er medlemmer av FN og Nato.

Det var mange faktorer som til sammen var utslagsgivende for at det norske folk

stemte nei. Skeal en spesiell faktor nevnes må det være ønske om selv å få råde over egne resurser. Norge har ikke bare positive opplevelser fra unionstiden med Danmark og Sverige. Likevel ble det et nei flertall også blant de yngste velgerne. For de eldre velgerne var nok redselen for en ny union utslagsgivende. Norge har i § 93 i sin Grunnlov at det kreves 75% flertall i Stortinget i spørsmål der det er aktuelt å avgi noe av sin

suverenitet til overnasjonal styring. Denne paragrafen, sammen med et vedtak om at folkeavstemning kun er rådgivende og ikke bindende, ville sørget for at 2-3 partier ville forhindret et medlemskap ved et knept ja flertall ved at Stortinget ikke ville fått det nødvendige flertall for å avgi suverenitet.

At EU har et klart under-skudd av demokrati er kjent i alle europeiske land. Et stort problem er at den lov-

givende forsamling har hemmelig avstemning og at den ikke kan avsettes. Dens medlemmer er ikke valgt af folket. Selv om det enkelte medlem kommer fra demokratisk land er det uvisst om medlemmet stemmer i tråd med sitt lands regjeringens ønske. Det kan være grunn til å tvile på at så skjer. Her tror jeg lønn og andre fordele kommer inn som en trussel mot en avstemning i tråd med de enkelte lands representanters ønsker. Med en årslønn på vel 1,5 millioner kroner pluss diverse tillegg kan det være grunn til å spørre om hvor mange som vil risikere å miste en slik inntekt. Hva som eventuelt måtte tilfalle den enkelte av ikke oppgitte midler vet vi ingen ting om.

Det vi vet er at Det foregår en storstilt svindel med EU penger. EU-kommisjonen sier selv at den tror det årlig svindles for ca. 60 milliarder kroner innen for rammen av EU sitt budsjett tilsvarende ti prosent av budsjettet. Ei ekspertgruppe nedsatt av EU-parlamentet konkluderte våren 1994 med at dette tallet var alt for lavt og at hele 15 prosent av EU's budsjett – 90 milliarder kroner årlig – blir svindlet. En gruppe i det britiske overhuset mener at svindelen dreier seg om 400 milliarder kroner. Riksrevisjonen viser til 7-10 prosent, men de legger til at dette tallet bare er toppen av isfjellet da det finnes så mange måter å svindle på i EU, at de ikke kan tallfeste nøjaktig hvor mye som forsvinner hvert år.

Noen av måtene å svindle på innen EU er å få eksportsubsidier for det samme varepartiet flere ganger, å innrapportere overskuddslagre som ikke finnes, feilrapportering av brakklagte areal og antall nedslakte melkekuer er svindel kjent fra EU. Bare i 1993 ble de oppdaget svindel for ca. 3 milliarder kroner i EU-midler, skriver EU-kommisjonen. I tillegg kommer all svindel som ikke blir oppdaget.

Ellers kan også nevnes at EU gir dyrere fjernsyn. For eksempel innførte EU-kommisjonen nylig straffetoll på import fra fem asiatiske land med opptil 28,8 prosent, fordi de hevder at 8000 arbeidere innen TV-

industrien i EU har mista arbeidet på grunn av »unfair konkurranse« fra asiatiske produsenter.

Dette er noe av det vi fra »annerledeslandet« Norge er opptatt av. Vi mener EU er for udemokratisk, uoversiktlig, lite solidarisk og korrupt. Når vi tenker solidaritet ser vi det i et globalt perspektiv. Innen EU er solidaritet et begrep som ikke tåler å passere det indre markedets yttergrenser.

Det er også mye som kunne vært sagt om Romatraktatens målsetning og Maastrichtavtalens virkninger. Jeg vil nøye meg med å uttrykke et ønske og håp om et alt dypere gjensidig samarbeide mellom Norge, Færøyene og Island. Når det gjelder Island beklager jeg det noe anstrengte forhold som har oppstått og at Norge ikke handlet som de burde den gang Island ville ha 50 miles fiskerigrense.

Vi nordmenn har mye å takke både Færøyene og Island for og jeg håper dette vil kunne komme til uttrykk i et videre samarbeide og samhold.

Med hilsen
Willy Brochs
Haugesund
Norge
(Lokalpolitiker i Rogaland fylke)

